

Transkript konferencije za medije OHR-a i OSCE-a o slučaju pukovnika Palića

Sarajevo, 19 januar 2006.

Paddy Ashdown, visoki predstavnik

Hvala vam što ste došli.

Pretpostavljam da bi ovo mogla biti, ako ne posljednja, zasigurno jedna od posljednjih prilika u kojima ću uživati u vašem društvu tokom događaja poput ovog. I to zaista mislim, bez imalo britanskog sarkazma. Tema današnje konferencije za medije je slučaj pukovnika Avde Palića. Siguran sam da prepoznajete moje kolege danas sa mnom na ovoj konferenciji za medije. Sa moje lijeve, a vaše desne strane je ambasador Martin Ney, čovjek koji u najvećoj mjeri obavljao komunikaciju sa Domom za ljudska prava i sa Vladom Republike Srpske po pitanju Odluke u korist gospođe Palić, zahtijevajući da se otkriju sve informacije o nestanku Avde Palića. S moje desne strane je ambasador Doug Davidson, šef misije OSCE-a čiji je posao da nadgleda rad sudova. Moje kolege će vam također uputiti par riječi nakon što ja završim, a potom ćemo, kao i obično, odgovarati na vaša pitanja.

Dakle kao što sam već rekao, sazvaio sam ovu konferenciju za medije na temu slučaja pukovnika Avde Palića i kontinuiranog poricanja ljudskih prava njegove supruge Esme Palić jer neprekidno i tokom perioda od deset godina, te usprkos odluka Doma za ljudska prava, poricano joj je saznanje istine o sudbini njenog supruga. Sa žaljenjem, sa dubokim žaljenjem, sam morao još jednom poduzeti određene korake jer Vlada Republike Srpske ponovo nije u potpunosti implementirala odluku Doma za ljudska prava BiH.

Ovom prilikom je Vlada Republike Srpske još jednom u središtu pažnje. Međutim, kao što ću vam objasniti za trenutak, ona nije jedina vlada u BiH koja može biti prozvana zbog toga što nije priznala i u potpunosti ispoštovala odluku Doma za ljudska prava.

Kao što sam maloprije rekao, danas zajedno sa mnom je Douglas Davidson, šef misije OSCE-a. U skladu sa odredbama Dayton-a OSCE je zadužen za nadgledanje ljudskih prava i rada sudova u BiH.

U ponedjeljak, iako nisam siguran da li je Odluka već objavljena a moguće je da nije – u svakom slučaju Komisija za ljudska prava je u ponedjeljak donijela Odluku u kojoj navode da vlasti Republike Srpske, usprkos tome što ih je moj kolega Martin Ney više puta izričito poticao da to učine, nisu dostavili adekvatne detalje pomoću kojih bi se utvrdile sve činjenice u vezi sa nestankom pukovnika Avde Palića nakon pada Žepe.

Dakle, vlasti RS još jednom nisu ispoštovale odluku Komisije i raniju odluku Doma za ljudska prava kojima se traži od vlasti RS da dostave sve raspoložive podatke koji bi pomogli da se konačno rasvijetli sudbina nestalog pukovnika Palića.

Nećete se nimalo iznenaditi kada saznate da sam saglasan sa ocjenom Komisije nakon što sam pročitao izvještaj koji je Vlada Republike Srpske sastavila, iako je zabilježen određen napredak, Vlada očigledno nije ispoštovala ljudska prava gospođe Palić i očigledno nije dokraja istražila neke tragove koji bi mogli pomoći da se otkrije šta se zapravo desilo pukovniku Paliću.

Naročito ističem i snažno podržavam odluku Komisije da time što Vlada Republike Srpske nije implementirala zaključke 7 i 8 iz Odluke Doma za ljudska prava iz decembra 2002.godine koja je dostupna javnosti, znači da time što nisu ispoštovali te odredbe, određeni članovi, pojedini članovi Vlade Republike

Srpske su podložni krivičnom gonjenju po zakonu Bosne i Hercegovine. Sada je na tužiocu da odluči koje će korake poduzeti u vezi toga.

Međutim, još važnije je da to što Vlada Republike Srpske nije ispoštovala instrukcije Komisije za ljudska prava znači da su gospođi Esmi Palić još jednom poricane informacije i pravda koje zaslužuje i još jednom njena ljudska prava su narušena djelima – ili bolje rečeno neaktivnošću – Vlade Republike Srpske.

Otkad sam došao na položaj visokog predstavnika u mnogome sam se zainteresovao za slučaj pukovnika Palića. Od početka mog mandata uvijek sam oštro zastupao mišljenje da rodbina svih osoba koje su nestale tokom rata, bez obzira na njihovu etničku pripadnost, imaju pravo da saznaju šta se desilo sa njihovim voljenim osobama, i da osobe koje su odgovorne za te nestanke budu dovedena pred lice pravde.

Mora doći kraj trendu davanju imuniteta u vezi zločina počinjenih tokom rata. *Mora* doći kraj zataškavanju onoga što se desilo.

Dakle, sve odluke Doma za ljudska prava ili Komisije za ljudska prava, u vezi sa nestalim licima moraju biti ispoštovane do kraja i implementirane, bez obzira na etničku ili vjersku pripadnost žrtava ili njihovih porodica.

Iskreno, u slučaju Vlade Republike Srpske – međutim ona nije jedina koja nije do kraja ispoštovala ovakvu odluku i vratiti ću se na to ubrzo – malo sam iznenađen da nakon što su prošli kroz bolne procedure kako bi se od njih izvukle informacije o Srebrenici posredstvom Komisije za Srebrenicu, iznenađen sam da opet nisu ozbiljno shvatili odluku Doma za ljudska prava i da prema tome čine istu grešku dva puta.

Vladajuće institucije BiH moraju razumjeti da se moraju pridržavati zakona i da su odluke sudova dio zakona – u ovom slučaju, najviši autoritet u državi što se tiče ljudskih

prava.

Nakon što je Vlada Republike Srpske, po mom zahtjevu, uspostavila Komisiju za Srebrenicu, nadao sam se da će političari i zvaničnici na svim nivoima vlasti u BiH početi ozbiljno shvaćati odluke Doma za ljudska prava.

Nažalost, ovo nije bio slučaj – a i nije samo Vlada Republike Srpska ta koja nije ozbiljno shvatila te odluke – Vlada Federacije je također podložna kritici. Dom za ljudska prava možda još nije javno objavio da Vlada Federacije nije izvršila svoju obavezu prikupljanja informacija na primjer, o nestalim Srbima iz Sarajeva. U svakom slučaju i oni su podložni istoj ocjeni – a objasniti ću to malo kasnije.

Dozvolite mi da se vratim ovom slučaju, slučaj koji je pred nama sada. Sada je put otvoren gospođi Palić i glavnom tužiocu da pokrenu građanske, u slučaju gospođe Palić, i krivične tužbe protiv Vlade Republike Srpske. Tužilac, u skladu sa odredbama zakona BiH, sada može podignuti krivičnu tužbu protiv članova Vlade Republike Srpske zbog toga što oni nisu ispoštovali odluke Doma za ljudska prava, a gospođa Palić može pokrenuti građansku parnicu protiv Vlade Republike Srpske. Međutim, kao što mi svi znamo za ovo je potrebno dosta vremena. A smatram da nije pravedno da se produžava patnja gospođe Palić te da se njena ljudska prava i dalje krše s obzirom na to da neprekidno narušavanje njenih ljudskih prava traje već deset godina. Prema tome, namjeravam da lično poduzmem određene korake u vezi ovog slučaja. Odluka Doma za ljudska prava traži da odgovarajuće vlasti sada poduzmu korake, a smatram da se to odnosi i na mene.

Prema tome danas od Vlade Republike Srpske tražim, putem pisma kojeg sam upravo poslao premijeru Bukejloviću, da formira komisiju koja će implementirati sve zaključke odluke koji još nisu ispoštovani te prikupiti sve informacije potrebne kako bi krivično bila gonjena sva lica odgovorna za nestanak pukovnika Palića.

Činjenica da je Dom za ljudska prava bio u mogućnosti da pohvali učinjen napredak, tokom zadnje četvrtine 2005 godine, u vezi otkrivanja nekih od činjenica o nestanku pukovnika Avde Palića, navodi me na vjerovanje, a i navodi mog kolegu ambasadora Martina Neya – koji će malo kasnije reći nešto više o ovome s obzirom da je najviše radio na ovom slučaju – na vjerovanje da je moguće da smo izuzetno blizu otkrivanja potpune istine te da je samo potrebno da manja i posvećena ekipa stručnjaka učini još posljednji napor koji bi nam mogao brzo dati konkretne rezultate. Međutim, želim da politički lideri Republike Srpske preuzmu odgovornost i budu u središtu zbivanja u vezi ovog slučaja.

Dakle, jutros sam premijeru Bukejloviću uputio pismo u kojem sam zatražio da ministar Matijašević i glavni tužilac Republike Srpske, kao i premijer Bukejlović, imenuju svoje lične predstavnike u Komisiju o sudbini Avde Palića. Ovo je njihova odgovornost. Oni mogu imenovati po jednog ličnog predstavnika u tu komisiju. Ministar Radovanović također treba da imenuje predstavnika u ovu komisiju, ali to mora biti lice koje naravno sada radi u državnom Ministarstvu odbrane, ali koje je do kraja prošle godine obavljalo visoku i relevantnu funkciju u Ministarstvu odbrane RS. Gospođa Palić, ili njen zastupnik, će također imati mogućnost da imenuje jednog posmatrača u komisiju, koji će imati slobodu pristupa kompletnom radu komisije i svemu što ona napravi.

Sada, na osnovu napretkapostignutog između oktobra i decembra prošle godine zahvaljujući poticanju Martina Neya, smatram da je razumno očekivati da komisija može izvršiti svoje zadatke u roku od, najkasnije, tri mjeseca. Prema tome postavljam petak, 21. april, kao rok za završetak rada komisije i za dostavljanje izvještaja o rezultatima tog rada mom nasljedniku, sa kojim sam ovo već prethodno dogovorio.

Sada, dozvolite mi da govorim u širem smislu. Kao što sam ranije već spomenuo, iako je Vlada Republike Srpske dosada jedina koga je Dom za ljudska prava prozvao zbog toga što nije

ispoštovala njihove odluke, ipak nije jedina koja je do sada ignorirala odluke Doma za ljudska prava. U biti, koliko znam, postoji još oko 16 odluka Doma za ljudska prava, sličnog karaktera i u vezi sa nestalim licima, koje su ignorirane od strane svih vlada širom BiH, uključujući Vladu Federacije u slučaju na primjer, nestalih Srba iz Sarajeva. Ovo je potpuno neprihvatljivo. Institucije BiH moraju početi pokazivati više ozbiljnosti u vezi poštovanja odluka sudova, a naročito odluka Doma za ljudska prava. Ambasador Doug Davidson se složio sa mnom da OSCE, inače odgovoran za nadgledanje ljudskih prava i rada sudova, od sada naročito pažljivo prati dešavanja u vezi tih preostalih 16, još neizvršenih, odluka. Nadam se da će ovom odlukom ostala tijela, koja su obavezna da djeluju u skladu sa tim odlukama, shvatiti poruku da se ovi slučajevi moraju ozbiljno shvatiti – te da se ne smiju obraditi na neodlučan i nemaran način.

Dakle, to je vrlo složeno. Te dozvolite mi da vam pokušam pojasniti u slučaju da ste me pogrešno shvatili i imate pitanja u vezi ovog. U slučaju Majki Srebrenice i Komisije za Srebrenicu, kao i u slučaju Esme i Avde Palića poduzeta su dva koraka. Prvi korak bio je iznošenje slučaja pred Dom za ljudska prava. Vlade uključene u ovaj slučaj nisu poduzele adekvatne korake i u oba slučaja podnosilac tužbe – Majke Srebrenice u slučaju Srebrenice i Esma Palić u slučaju nestanka Palića – vratili su se u Dom za ljudska prava i rekli im da odluke nisu ispoštovane, te tražili od Doma za ljudska prava upute o tome koje sljedeće korake da poduzmu.

Ja sada poduzimam ove korake nakon druge odluke Doma za ljudska prava. Na primjer u slučaju nestalih Srba iz Sarajeva, samo je prvi od ta dva koraka učinjen. Podnosioci tužbe se nisu vratili u Dom za ljudska prava da prijave, u ovom konkretnom slučaju, da Vlada Federacije očigledno nije ispoštovala odluke Doma za ljudska prava. Dakle, podnosioci tužbe mogu ponovo otići u Dom za ljudska prava gdje će im biti rečeno šta sljedeće da urade i kada se to desi postoji

mogućnost poduzimanja sličnih koraka onima koje sam ja poduzeo u ovom slučaju prema Republici Srpskoj. Iz tog razloga kopiju pisma kojeg sam uputio premijeru Bukejloviću danas također šaljem premijeru Ahmedu Hadžipašiću kako bi ga podsjetio da ako Vlada Federacije ne prikupi podatke koje je zatražio Dom za ljudska prava, biti će podložna ovim istim mjerama. Očekujem da će shvatiti poruku.

Izvinjavam se što je moja izjava prilično duga i prilično složena, međutim nadam se da vam pomaže da bolje shvatite situaciju.

Douglas Davidson, šef misije OSCE-a

Kako je izjava visokog predstavnika veoma jasna i definitivna želio bi reći da sam ovdje jednostavno kako bi podržao sve što je on učinio u vezi ovog slučaja. Ovo je slučaj koji po našem mišljenju mora pod hitno da se riješi, to je jednostavno pitanje pravde. Ili kako je visoki predstavnik već naglasio, porodica pukovnika Palića već više od deset godina čeka na informacije o tome šta se zapravo dogodilo s njim. A vrijeme je da saznaju šta se desilo njihovom ocu i suprugu.

Međutim, u isto vrijeme želim reći da mi također podržavamo apel visokog predstavnika da se u potpunosti ispoštuju sve odluke Doma za ljudska prava i Komisije za ljudska prava. Implementacija ovih odluka je od presudnog značaja za ovu zemlju zto što te odluke mogu postati katalizator za rješavanje pitanja nestalih lica u BiH. Nijedan proces pomirenja velikih razmjera se ne može održati u ovoj zemlji ako se prvo ne riješi pitanje nestalih lica.

Važno je sjetiti se da je pravo na saznanje istine o sudbini i lokaciji voljenih osoba dio Evropske konvencije o ljudskim pravima i kao što je visoki predstavnik maločas istakao, to pravo imaju svi pojedinci bez obzira na njegovu ili njenu etničku pripadnost ili vjersko opredjeljenje. Prema tome, sve

strane moraju snositi svoj dio odgovornosti i pristupiti rješavanju problema. I Republika Srpska i Federacija Bosne i Hercegovine moraju poštovati zakon i u potpunosti ispoštovati odluke Doma za ljudska prava i Komisije za ljudska prava.

Smatram da je također važno istaći da glavnu odgovornost za implementiranje ovih odluka snose Bosna i Hercegovina i entitetske vlasti. Međutim to će zasigurno također zahtijevati blisku saradnju između svih međunarodnih agencija koje imaju interes u ovaj slučaj. Iz razloga što, kao što je visoki predstavnik već nekoliko puta istakao, Misija OSCE-a u Bosni i Hercegovini je po Daytonskom sporazumu zadužena za nadgledanje ljudskih prava u Bosni i Hercegovini, ja sam danas ovdje kako bi pružio našu podršku procesu i obavezao se da do kraja nadgledamo izvršenje 16 preostalih odluka, uključujući odluka koje tek trebaju biti donesene.

Hvala vam mnogo

Martin Ney, viši zamjenik visokog predstavnika

Dozvolite mi da dodam tri vrlo kratke stvari. Kao prvo, komisija čije je formiranje visoki predstavnik zatražio velikim dijelom prati model Komisije za Srebrenicu i Radne grupe za Srebrenicu. Ja sam lično, u septembru, veoma naporno radio sa premijerom Bukejlovićem, ministrom odbrane Stankovićem i ministrom unutrašnjih poslova Matijaševićem na izvršavanju zadatka Radne grupe za Srebrenicu. Bilo je izuzetno emotivnih sastanaka. To je bio bolan proces, ali smo tada uspjeli. I poenta je u tome da Republika Srpska mora naučiti da se otkrivanje istine nipošto ne može izbjeći.

Druga stvar je da otkrivanje istine u ovom specifičnom slučaju pukovnika Palića ne bi trebalo biti teško. Sa zadnjim izvještajem kojeg je Vlada Republike Srpske dostavila Domu za ljudska prava 30-og decembra prošle godine mi sada imamo izjave koje pokrivaju sve što se desilo do 5-og decembra

1995.godine, dana kada je pukovnik Palić odveden iz vojnog zatvora u Bijeljini. Posjedujemo izjave koje obuhvataju sve što se desilo do tog trenutka. Ne može biti teško posvećenoj stručnoj komisiji da u potpunosti istraži preostale činjenice s obzirom na kratki vremenski period koji je ostao nerazjašnjen.

A kao treće – očigledno je da Republika Srpska mora prihvatiti i pridržavati se zakona. Ali ovo takođe predstavlja priliku za Republiku Srpsku, jer napor i trud koji je vlada uložila u ovaj slučaj može postaviti presedan za implementaciju drugih odluka Komisije za ljudska prava koje nisu ispoštovane, a koje je visoki predstavnik maločas spomenuo.

Hvala vam mnogo.

Paddy Ashdown, visoki predstavnik

Hvala Doug i hvala Martin. Sada prelazimo na vaša pitanja i molim vas da prvo postavite sva pitanja vezana za slučaja Palića te ako potom želite da nam postavljate druga pitanja mi ćemo vam naravno rado odgovoriti i na ta pitanja. Ali prvo sva pitanja u vezi sa slučajem Palić.

Dakle, imate li pitanja?

Pitanja novinara

Mirza Čubro, Nezavisne Novine:

Šta ćete konkretno poduzeti ukoliko Vlada Republike Srpske ne ispoštuje ovaj rok od 3 mjeseca i ne dostavi informacije o sudbini Avde Palića? Ne vi, nego vaš nasljednik – izvinjavam se.

Paddy Ashdown, visoki predstavnik:

Upravo ste iznijeli poentu, a to je da to treba odlučiti moj nasljednik. Znae da ne špekuliram o tome šta bi učinio u nekoj hipotetičkoj situaciji, niti namjeravam špekulirati u ime mog nasljednika. On će morati donijeti tu odluku kada bude vrijeme za to i siguran sam da će donijeti ispravnu odluku.

Dozvolite mi da naglasim ono što je Martin rekao jer smatram da nije potrebno ili bolje rečeno, da nije vjerovatno da ćemo se naći u poziciji koju ste vi opisali. Smatram da smo sada ustvari prilično blizu otkrivanju istine o ovom slučaju. Mislim da je moguće da nas samo dijele sati od otkrivanja istine o tome šta se zapravo desilo. Ne znam, ali nakon što sam dosta dugo razgovarao sa gospođom Esmom Palić i raspravljao o ovom slučaju sa Martinom Neyom, smatram da smo zapravo prilično blizu otkrivanju istine. To bi bila prva stvar.

Sada druga stvar. Komisija za ljudska prava je ustvari čestitala Republici Srpskoj na postignutom napretku u vezi ovog slučaja. Znatan napredak učinjen je tokom ovog perioda. Nažalost, oni to nisu doveli do kraja, nisu sve završili. Identifikovani su pojedinci, međutim do sada nije ni napravljen pokušaj da se te osobe saslušaju i ispituju o mogućim zadnjim satima života pukovnika Avde Palića.

Namjerno im dajem 3 mjeseca iz razloga što moj nasljednik stiže i imati će druga pitanja kojima će se morati baviti te želim da mu dozvolim dovoljno vremena da to učini. Dakle, iz tog razloga im namjerno dajem 3 mjeseca. Ovo bi trebalo biti i više nego dovoljno vremena da poduzmu relativno mali broj koraka potrebnih, kako se nama koji smo pročitali izvještaj čini, da bi se otkrila potpuna istina.

Danka Polovina-Mandić, Dnevni List:

Pošto nema pitanja o gospodinu Paliću možemo li preći na ona ostala? Imam dva pitanja. Prvo je kako komentarišete da nakon vašeg jučerašnjeg zahtjeva da se danas riješi pitanje

smještaja SIPA-e Premijer Terzić se razbolio, a sjednica Vijeća ministara je odgođena? To je jedna stvar. A druga stvar, možete li nam ukratko reći kakvo stanje u BiH ostavljate svom nasljedniku?

Paddy Ashdown, visoki predstavnik:

Prvo malo pitanje, a potom veliko. Gledajte, objasniti ću vam svoju politiku. Moja politika je da svom nasljedniku, koliko god to bilo moguće, ostavim što manje nedovršenih zadataka. Pitanje objekta za potrebe smještaja Agencije za informacije i zaštitu BiH (SIPA) se trenutno nalazi među mojim nedovršenim zadacima. Ne namjeravam da to bude tako kada me moj nasljednik zamijeni na ovoj dužnosti. Tačka.

Zaista se nadam da će Vijeće ministara – koje nije bilo u mogućnosti da se danas sastane, ali ipak to je bio hitni sastanak sazvan u kratkom vremenskom roku i ne postoji razloga da se ne sazove druga sjednica – znači, nadam se da će Vijeće ministara donijeti odluku o ovom pitanju. Uobičajena je pojava u svim demokracijama da se politički elementi bave ovakvim pitanjima, međutim, izložiti sljedeći veliki korak naprijed za SIPA-u, formiranje štaba SIPA-e beskrajnim političkim manipulacijama i igrama je potpuno neprihvatljivo. Kad Vijeće ministara ne bi moglo donijeti odluku o objektu za smještaj SIPA-e, stekao bi se izuzetno loš dojam o efikasnosti Vijeća ministara, o kredibilitetu Bosne i Hercegovine i dovelo bi u pitanje sposobnost vladajućih institucija Bosne i Hercegovine da sprovedu Evropsku agendu koja je sada postavljena pred njih. I to bi predstavljalo jako lošu i štetnu sliku o Vijeću ministara, o političarima koji su u tom vijeću i o sposobnosti vlade da sprovede Evropsku agendu.

Ako oni ovo ne mogu uraditi to će biti zaista velika crna mrlja koja će ukaljati Vijeće ministara i BiH. Zato se nadam da će oni uspjeti to završiti. Međutim, ponavljam da je ovo pitanje jedno od malo nedovršenih zadataka koja su mi preostala da riješim, te na bilo koji način namjeravam da ga

riješim. Ne namjeravam da ga proslijedim svom nasljedniku. Prema tome, nadam se da će Vijeće ministara ovo uraditi, a ako ne, morati ćemo pronaći neki drugi način da riješimo to pitanje. Međutim, ako budem primoran da tražim drugi način da riješim to pitanje, loš dojam koji će to ostaviti o Vladi i kredibilitetu BiH za slijedeću fazu puta ka Evropi je po mom mišljenju veoma ozbiljan problem.

Kakve korake? Mislim da je na drugima da odluče o tome, a ne meni. Kao što sam vam u prošlosti govorio – smatram da nisam posebno vješt u gledanju u prošlost. Skoncentrisan sam na ono što slijedi. Postavio sam sebi zadatak kada sam došao ovdje prije gotovo četiri godine, zadao sam sebi cilj da stavim BiH na put ka državnosti i na put ka Evropi. Zadovoljan sam da smo sada izgradili opću okvirnu strukturu moderne decentralizovane države – imamo jedinstven porezni sistem; jedinstveno pravosuđe; jedinstvene oružane snage; temelje za stvaranje jedinstvenih policijskih snaga; ujedinjen Mostar; jedinstvenu carinsku službu; jedinstvenu obavještajnu službu; Vijeće ministara u kojem nema rotacije, najmoćnije u državi a koje može biti izvedenu pred licem pravde putem sudova koji su dovoljno jaki da to učine.

Dakle stvorili smo opću okvirnu strukturu moderne decentralizovane evropske države. Ostalo je još dosta toga što se mora učiniti, ali okvirne strukture su uspostavljene i BiH je na putu za Evropu. Slijedeća faza je Briselska faza. Smatram da je to prava faza u kojoj ova država treba da se nalazi sada. Prepuštam drugima da prosude šta to zapravo znači za mog nasljednika. I prepuštam njemu da odluči koji će biti njegovi prioriteti.

Mirza Čubro, Nezavisne Novine:

Kako komentirate jučerašnji cirkus koji je napravio direktor policije Republike Srpske hvatajući Ratka Mladića tamo gdje svi obavještajni podaci uključujući Haški tribunal kažu da nikako ne može biti?

Paddy Ashdown, visoki predstavnik:

Nije moj posao da o tome sudim. To je posao osoba koji vode računa o bezbjednosnim pitanjima u BiH. Mislim da bi ste trebali to pitanje postaviti komandiru EUFOR-a i NATO štabu jer je to sve dio vojne implementacije Dejtonskog mirovnog sporazuma. Kao što znate ja vodim računa o građanskim aspektima. Prema tome, da li je to bila efikasna operacija ili ne, da li je bila ozbiljna ili ne – vidio sam špekulacije u medijima – je pitanje za profesionalce čiji je posao da komentiraju te stvari, znači za komandira EUFOR-a , komandira EUPM-a i Generala Webbera iz NATO štaba u BiH.

U redu. Hvala vam mnogo.